

1913.

No. 14

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN DE

KOLONIE SURINAME.

R E S O L U T I E van 18 Maart 1913 No. 1206
houdende bekendmaking van de op 7 Maart 1911 te Christiania tusschen Nederland en Noorwegen gesloten overeenkomst betreffende den aan schipbreukelingen te verleenen steun.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën, dd. 18 Februari 1913 Afd. C Ie Bureau No. 9/88;

Overwegende dat de op 7 Maart 1911 te Christiania tusschen Nederland en Noorwegen gesloten overeenkomst betreffende den aan schipbreukelingen te verleenen onderstand door de Koningin is bekrachtigd en dat de akten van bekrachtiging te Christiania op 8 Mei 1911 zijn uitgewisseld, op welken dag de overeenkomst in werking is getreden en voorts dat die overeenkomst met een vertaling daarvan is opgenomen in het Nederlandsche Staatsblad van 1911 No. 139;

Herlezen de resolutie van 4 Januari 1913 No. 51.

Bepaalt :

dat genoemde Overeenkomst zal worden bekend gemaakt door plaatsing in het Gouvernements-Blad van deze resolutie met een afdruk van de Overeenkomst en van de vertaling daarvan.

Paramaribo, 18 Maart 1913

VAN ASBECK.

Uitgegeven, den Maart 1913.

De Gouvernements-Secretaris,

L. J. RIETBERG.

1913.

2

No. 14.

DECLARATION du 7 mars 1911 pour régler
l'assistance à donner aux marins délaissés.

Le Gouvernement de Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Norvège, désirant régler l'assistance à donner, dans certains cas, aux marins délaissés des Pays respectifs, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, sont convenus de ce qui suit :

Lorsqu'un marin de l'un des Etats contractants, après avoir servi à bord d'un navire appartenant à l'autre Etat, se trouvera par suite de naufrage, ou pour d'autres causes, délaissé sans ressources soit dans un pays tiers, soit dans les colonies de ce pays, soit dans le territoire ou les colonies de l'Etat dont le navire porte le pavillon, le Gouvernement de ce dernier Etat sera tenu d'assister ce marin jusqu'à ce qu'il embarque de nouveau ou trouve un autre emploi ou jusqu'à son arrivée dans son propre pays, ou enfin, jusqu'à son décès.

Il est toutefois entendu que le marin, placé dans la situation prévue au paragraphe précédent, devra profiter de la première occasion qui se présentera pour justifier devant les autorités compétentes de l'Etat appelé à lui prêter assistance, de son dénûment et des causes qui l'ont amené. Il devra prouver en outre, que ce dénûment est la conséquence naturelle de son débarquement. Faute de quoi le marin sera déchu de son droit d'assistance.

Il sera également déchu de ce droit dans le cas où il aura déserté où aura été renvoyé du navire pour avoir commis un crime ou un délit, ou l'aura quitté par suite d'une incapacité de service occasionnée par une maladie ou une blessure résultant de sa propre faute.

L'assistance comprend l'entretien, l'habillement, les soins médicaux, les médicaments, les frais de voyage et, en cas de mort, les dépenses de funérailles.

Le présent arrangement sera exécutoire à partir de la date de l'échange des ratifications et restera en vigueur jusqu'à ce

1913.

3

No. 14.

que l'une ou l'autre des parties contractantes ait annoncé, une année d'avance, son intention d'en faire cesser les effets.

En foi de quoi, les soussignés ont signé le présent arrangement et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait en double à Christiania le 7 mars 1911.

L'Envoyé extraordinaire et
Ministre plénipotentiaire de sa
Majesté la Reine de Pays-Bas :
(L. S.) v. WELDEREN RENGERS.

Le Ministre des affaires
Etrangères de sa Majesté Le
Roi de Norvège.
(L. S.) J. IRGENS.

**VERKLARING van 7 Maart 1911 tot regeling
van den onderstand te verstrekken aan achtergebleven
zeelieden, die in behoeftige omstandigheden verkeeren.**

Aangezien de Regeering van Hare Majestieit de Koningin der Nederlanden en de Regeering van Zijne Majestieit den Koning van Noorwegen een regeling wenschen te maken ten aanzien van den onderstand in zekere gevallen aan hulpbehoevende zeelieden van de respectieve landen te verstrekken, zoo zijn de ondergeteekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd, het volgende overeengekomen :

Wanneer een zeeman van een der contracterende Staten, na gediend te hebben aan boord van een schip, behoorend tot den anderen Staat, ten gevolge van schipbreuk of om andere redenen zonder middelen van bestaan achter gebleven is in een derde land, in de koloniën van dat land, of op het grondgebied of in de koloniën van den Staat, welks vlag het schip voert, zal de Regeering van dien laatsten Staat gehouden zijn dien zeeman onderstand te verleenen, totdat hij wederom aangemonsterd wordt, eene andere betrekking vindt of tot aan zijne aankomst in zijn eigen land of tot zijn dood.

Het is echter verstaan dat de zeeman, die zich in den toestand bevindt, in de vorige paragraaf bedoeld, van de eerstvoorkomende gelegenheid gebruik zal moeten maken om zich tegenover de bevoegde overheden van den Staat, die geroepen is hem onderstand te verleenen, te verantwoorden wegens zijne behoeftige omstandigheden en de oorzaken, die daartoe geleid hebben. Hij zal bovendien moeten bewijzen dat zijn behoeftige toestand het natuurlijk gevolg is van het verlaten van het schip. Bij gebreke van dien zal de zeeman zijn recht op onderstand verliezen.

Hij zal dit recht eveneens verliezen in geval van desertie of wanneer hij van boord is gezonden wegens het plegen van een misdadig of een misdrijf, of het schip verlaten heeft ten-

gevolge van ongeschiktheid voor den dienst, veroorzaakt door ziekte of verwonding, te wijten aan eigen schuld.

In den onderstand zijn begrepen het onderhoud, de kleding, de geneeskundige behandeling, de geneesmiddelen, de reiskosten, en in geval van overlijden, de begrafeniskosten.

Deze regeling zal in werking treden van af den datum der uitwisseling van de akten van bekraftiging en van kracht blijven totdat een der beide contracterende Partijen, één jaar tevoren haar voornemen om er de gevolgen van te doen op houden, zal hebben kenbaar gemaakt.

Tenblijke waarvan de ondergeteekenden deze regeling hebben onderteekend en van hun zegels voorzien.

Gedaan in dubbel te Christiana den 7den Maart 1911.

De Buitengewone Gezant
en Gevolmachtigd Minister van
Hare Majestieit de Koningin
der Nederlanden,

(L. S.) W. van WELDEREN
RENGERS.

De Minister van Buiten-
landsche Zaken van Zijne Ma-
jestieit den Koning van Noor-
wegen,

(L. S.) J. IRGENS.